

La llunyania del Regne de Sildàvia

Estremem «Lluny», el nou avançament de la banda de Molins de Rei

Sildàvia | Arxiu

Sildàvia és un dels països imaginaris de l'univers de *Les aventures d'en Tintín*. Però des de fa aproximadament tres anys, prenent com a gran referent l'univers literari d'Hergé, també és el nom de la banda de rock que encapçala Gerard Capdevila a la veu i la guitarra. Acompanyat d'Enric Bergadà (bateria i percussió), Oriol Cortadellas (teclats i sintetitzadors), David Murillo (guitarres) i Carlos Rivero (baix), divendres publicaran el debut *El capvespre dels déus* (Escènica Cultura, 2021), un àlbum doble del qual avui n'estremem en primícia el tema "Lluny".

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=FeBHkueS33Q>

"Lluny" és una balada polièdrica, amb moltes mirades i interpretacions possibles. La lletra de la cançó explora la llunyania que a vegades sentim envers una altra persona, mentre el clip, amb un aire més evocatiu, ens mostra una aura ansiosa i un punt pertorbadora. "Lluny", explica Capdevila, "parla d'aquest bloqueig que sovint ens impedeix saber el perquè ens allunyem d'una persona. Reflecteix la sensació de no saber que està passant". El tema reflexiona al voltant de les absències i presències, tant físiques com emocionals. "Malgrat que pugui semblar una idea força senzilla, cadascú fa la seva lectura i se l'acaba fent seva", destaca l'autor.

Més enllà de la seva admiració cap a Tintín i les seves aventures, **Sildàvia** no s'oblida d'altres personalitats que han tingut un impacte en el seu bagatge musical. Així, en realitat, aquest nou treball ret tribut a un dels grans compositors d'òpera, **Richard Wagner**. "Si no hagués escoltat tant la seva música, no li hauria posat aquest títol", reconeix Gerard Capdevila. El títol de *El capvespre dels déus*, però, no és una simple referència, sinó que també té una significació lligada al caràcter èpic i al format doble que té l'àlbum. "De fet, la idea wagneriana del capvespre dels

déus (*Götterdämmerung*) ve de la mitologia nòrdica, i ens interessa aquest concepte cíclic en què la mort dels déus representa una nova era i el naixement d'un nou món", detalla el cantant.

Sildàvia Foto: Arxiu del grup

Les fronteres del comercial i el no comercial és un altre dels aspectes amb què **Sildàvia** explora en el disc, amb cançons més curtes i senzilles, i altres temes més llargs amb grans passatges instrumentals. "Al final, és un equilibri. Nosaltres estem a Spotify, llancem senzills, fem videoclips i estem immersos en les dinàmiques de la immediatesa del 2021. Però, alhora, també fem rock progressiu, amb alguns tocs metafísics i, per tant, tenim un discurs que també s'emmotlla a aquests estils", reconeix Capdevila. El primer avançament del disc és una bona mostra de com la banda intenta combinar els formats en què es mou la indústria musical actual amb els paràmetres dels gèneres menys comercials del rock: "Vam ajuntar dos temes, 'Funeral', de dos minuts i mig i que seria el que sonaria a la ràdio, i 'Rèquiem', que és el tall més llarg i totalment instrumental".

Tot i així, el cantant barceloní admet que tampoc es volen encasellar plenament en l'etiqueta progressiva o del post-rock. "Preferim connectar-nos més als circuits del rock més *mainstream* o de la música metafísica que a les escenes del rock progressiu i el post-rock, que sovint estan més lligades a l'àmbit internacional", conclou el líder de **Sildàvia**.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=MCRUiCaltso>